

го. И направи да вѣдѣхъ два-надесѣтъ съ него, и да ги испро-вожда да проповѣдѣхъ, и да имѣхъ власть да исцѣлѣхъ бо-лѣсти-ты, и да изгонѣхъ вѣсове-ты. И приложи на Симона има-то Петръ; И Икова Зеведева, и Юанна брата Икова: и нарече имѣ имена-та воанергесъ, то естъ, сынове громови. И Андреа и Фи-ліппа, и Вардоломеа, и Матфеа, и Тома, и Икова Алфеева, и род-деа, и Симона Кананита. И Иска-ріотскаго, който го и прѣда-де. И додоха въ единъ домъ, и събрахъ пакъ много народъ, така-що тѣ неможахъ нито хлѣбъ да ѣдѣхъ. И като-чухъ свои-ти мѣ, излѣзохъ да го уловѣхъ; зашто казвахъ, че не е на себѣ си.

Въ срѣда на гѣ: недѣла.

отъ Марка, зачало 13.

Въ онова вѣмѣ, доде Ис-хъ въ единъ домъ, и събрахъ пакъ народъ много, така-що тѣ неможахъ нито хлѣбъ да ѣдѣхъ. И като чухъ свои-ти мѣ, излѣзохъ да го уловѣхъ; зашто казвахъ, че не е на себѣ си. И книжници-ти, които вѣхъ слѣзли отъ Іеру-салима, казвахъ че има вѣзвѣдѣхъ, и какъ съ княза вѣсовскій испжда вѣсове-ты. И като ги призова, го-вораше имъ съ притчи: какъ може Сатана да испжда Сатана? И ако едно царство съ раздѣли про-тивъ себѣ си, не може да устои о-нова царство. И ако единъ домъ съ раздѣли противъ себѣ си, той

домъ не може да устои. И ако сатана съ е подигнѣхъ противъ себѣ си, и раздѣлихъ съ е, не мо-же да устои, но дошло мѣ е свѣр-шване-то. Никой не може да раз-граби покѣщнина-та на силна, като влѣзе въ кѣща-та мѣ, ако първо не върже силна, и тогава ще разграби кѣща-та мѣ.

Въ четвъртъкъ на гѣ: недѣла,

отъ Марка, зач. 14.

Рече Господь. Истина ви дѣмамъ, че сички-ти грѣ-хове на сынове-ты челове-чески ще съ простатъ, и хвалы-ты, колко-то че възхвалѣхъ: Но който възхвали на Дѣха Свѣ-таго; нѣма прошка во вѣки, но повиненъ е на вѣчно осжженіе. (това рече той), зашто казвахъ: Има дѣхъ нечистъ. Додохъ про-чее майка мѣ и братѣ-та мѣ; и като стоахъ вънъ, пратихъ до не-го, и выкахъ го. И народъ-тъ сѣда-ше около него: и рѣкохъ мѣ: Ето майка ти и братѣ-та ти вънъ и-скатъ те. И отвѣща имъ, и рече: ко-ва е майка ми, или (кои съ) бра-тѣ-та ми? И като изглѣда оныа, што сѣдахъ около него, рече: ето майка ми и братѣ-та ми! Защо-то, който стори вола-та Божіа, той е братъ мой, и сестра моя и майка.

Въ петѣкъ на гѣ: недѣла, отъ Марка, зач. 15.

И онова вѣмѣ, нача Ис-хъ да учи край мо-ре-то: и събра съ при не-го народъ много, така-що той